

Моја породица

Издавач
ПРОМЕТЕЈ, Нови Сад

Уредник
Зоран Колунџија

Припрема и шtamпa
ПРОМЕТЕЈ, Нови Сад

Тираж 1000.

ISBN 978-86-515-1695-8

П р в о и з д а њ е , 2 0 2 0 .

Copyright © Издавачка кућа Прометеј, 2020.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
821.163.41-311.1

ГАРОЊА-Радованац, Славица, 1957-

Из сна у сан : (дневник Ленке Дунђерски) / Славица Гароња. - 1.
изд. - Нови Сад : Прометеј, 2020 (Нови Сад : Прометеј). - 56 стр. ; 20
cm

Тираж 1.000. - Стр. 55-56: Уместо поговора / Зоран Суботички.

ISBN 978-86-515-1695-8

COBISS.SR-ID 23241481

Славица Гароња

ИЗ СНА У САН

Дневник Ленке Дунђерски

ПРОМЕТЕЈ

Тосйодин Лаза

У Чиду, лета Господњеї, 1891.

Занас сам ја видела први пут. Дошао с мојим оцем.

И даћа Ботдан ми је толико причао о њему док сам
ономад добавила на његовом имању код Бечеја.

Његова слава имла је испред његове појаве.

Док сам их посматрала кривом кроз прозор моје
собе како излазе из кочија, приметила сам да има тдак,
поносити ход, принчевско држање.

Како бих ја описала?

Раздаришене косе, узвинутих дркова који више одају
неки театарски ефекат, очију окрућених и испућених,
у којима се огледа велика умност и душевна дубина... Не
знам да ли сам се добро успела изразити на српском.

О мушкима колико знам, он није онај који би на први
поглед занео неку девојку. Мада, у младости, мора да је
био леп.

Код нас ће у гостиима у Зимороду одсести неколико
дана. Отца ће прегледити и пријем у његову част.
Мислим да ћу имати прилике с њим дуже говорити и боље
се упознати, нарочито с његовим прелепим стиховима,
од којих многе знам, нар. „Звоно“ и често у друштву
рецитујем најамеи.

Зворан, Зимород (Алкион)*, лета Госи., 1891.

Пријем у част Госиодина Лаза протекао је како се само пожелети може. Били су ти сви: моја браћа, моје удаће сестре, Милка и Олга, које су дошле специјално за ову прилику, чак и моје друшћенице из завода, дошле кочијом из Новог Сада, док је Бранка стигла из Сомбора. Овде ће остати више дана. Родитељи су били веома срећни. Госиодин Лаза је све даме шармирао, а када сам им се и ја придружила, уделио ми је комплименте на пет језика! И после, чини ми се, да је разговарајући са њима, час немачки, час француски, уицрао своје очи најчешће у мом правцу. Разменили смо неколико речи на француском (с којим ја нисам тако добра као са немачким), а онда ме је свечано замолио да би имао ретку срећу чути нешто да им одговорим и отпевам на клавиру. Наравно да сам пристала. Ша, то је моја најмилија задава! Села сам за наш старијски клавир (Fohn Wien) који ми је Оца купио кад сам имала само четирнаест година,

